

mateixa serra, pronunciat així només pels vells, mentre que la gent jove ho deia (ja llavors) amb dissimilació, *l'ayradéla*: desembocant tots dos per l'esq. a la Riera de Vallalta, l'un al peu de St. Cebrià (sota can Bartomeuet), l'altre entre St. Iscle i el coll de la Creueta (d'Arenys).

Aulina és la forma (paralela a l'evolució fonètica ILICETUM > *aulet*) que revesteix el nom de l'arbre *alzina* a la Garrotxa i comarques veïnes, usual encara en l'ús viu, i més en l'onomàstica (cogn. a Banyoles, Olot etc.).

En particular: el determinatiu de *St. Ponç d'Aulina*, vella parròquia en el mun. de St. Salvador de Bianya, uns 5 k. lluny d'allí i del NO. de Ridaura, i a uns set dels Balbs [*S. P. de Aulina*, ja 1362 i 1370, Alsius, s. v.]. La forma etimològica *Elcina* no queda clar si es refereix a aquest lloc o a un homònim del Ripollès, en un doc. de 983, on llegeixo «in ipsas *Tennas* --- in Villa Alta --- in ipsa *Elcina* --- in ipso Pug --- in Lilet» (SerraV, *Pinós Mtp.* III, 91). Sí que es refereix a un lloc de la Garrotxa, pròxim, o idèntic, al de St. Ponç, una forma sorprenent *Alligano* d'un doc. de 977, que Fossà cita de *Marca Hi.*, núm. cxxi: car figura junt amb el torrent de Ridaura (*flumine de Rivodario*), com afr. O. dels Balbs; com que el mateix doc. grafia el so de *η* amb el dígraf *ng* (*Pingola* = *La Pinya*), podríem creure que *Alligano* s'hagi d'interpretar *Alligano*, derivat no prou transparent de ILICINA: potser MONTE *ILICINIA, formació paral·lela al MONTE DE ILICINA que ha donat *St. P. d'Aulina*.

Hi ha un mas *L'Aulina* a 5 min. del poble de Mieres anant a Pinçac; de *Campsaulines*, que degué ser NL, provinent de *Camp-ses-aulines*, només en tinc nota com a cogn. arrelat a Cantallops (Empordà).

AULELA, l'

Val., partida de Torís (xxx, 151.22), pron. *lauléla*. Relacionant-hi la *Font de l'Aurela* (pron. -*éla*) a l'Ebre (te. Pinell del Broi) (xiii, 80.9). El sol aspecte, ben singular, d'aquests noms, ja fa pensar en arabismes, car la terminació -*éla* (no -*aira* ni -*ella*) ja dissuadeix del mossàrab tant com del català. Penso que es tracti de (*al-^oajñ*) *al-^oulāla* 'la (font) escassa', «*ulāla*: *parum*» està registrat en *RMa* 145, 51.3, de l'arrel àrab *ʿll* 'ser escàs, defectuós, malalt'; o bé del corresponent dim. *ʿulājjila*; fonèticament també fóra possible partir d'alguna altra forma d'aquesta arrel, com *ʿālila* 'feble, malaltissa': tenint en compte que *ā* sonava velar darrere *ain*; i que *ʿu* sonava com *au* per a orelles romàniques.

Aulèstia, V. *Auressi* pall.

Auleda, V. *Aul*- II

Aulen [*Ollen*] mas ant. d'Hostalric, Veg. *Olena* (Puig d'~) (S. Q. Safaja).

L'Aulija maestr., pda. de Culla (xxix, 71.23). Com que es tracta d'un barranc de llocs on fan cap les aigües, és natural i quasi obligat, pensar en el ll. ŪLĪGO, -ĠĪNEM, 'humitat'. Cap etimologia aràbiga a la vista (que tampoc hi invita la terminació), car no hi ha

arrel 'lġ (a penes 'lġ, i sense cap subst. ni vagament anàleg).

Aulet, V. *Aul*- I i II

Aulina, V. *Aul*- II

Auló, V. *Aul*- I

S'Auma poss. d'Artà; i *Aumallutx*, vella alq. de Lluc, veg. *DECat* I, 495b, i ací, vol. I, 56.

Aumadiella (?), crec err. per *Aumessilda* (Ebre).

Aumaec 'espadat rocós vora un curs d'aigua', de l'ar. *al-madiq*, veg. *EntreDL* III, 80-81, i *DECat* I, 495. Variants locals: *L'Almadéc* a Olocau de Carraixet (xxx, 100.23) i a Margalida (xxxiii, 16.4). *Corral Maec* (< *Corral* [*d'Almaec*, amb haplogogia] a Castellon de Borró (xxxii, 174.26). *Els Almadics* a Benigembla (xxxiv, 170.21 i 168.17).

-*Aumaia*, *Bini*- men., «lloc» important del te. d'Alaior (que recullo també en el terme des Mercadal (xliv, 43.7, 23.18); potser de l'ar. *al-mayyār* 'el traginer, el proveïdor', ja que en els mots amb penúltima tancada, o llarga, l'arab vulgar hi retrotraïa l'accent: < *Beni-al-Máyyar* 'fills del traginer, els del traginer' de l'arrel *myr* 'proveir', «abastecer» (cf. *almayal*, en el *DECH* I, 188a); si s'hi hagués perdut una *ʿd*, com en *aumaec* (supra), pensariem també (interpretant 'els de la barca') en l'ar. *ma^odiya* 'barca de pas' (cast. *almadía*; arrel *ʿduw* 'travessar', 'còrrer' *RMa* 328).

Aumatà, V. *Almactà*

AUMATELL. Recordo un paratge d'aquest nom avui força oblidat cap al B. Llobregat o Vallès SO. N'hi ha dades antigues més ben localitzades, en aquesta zona, en la forma *Olmattel*: *Olmattello* junt amb llocs coneguts al S. de Sabadell-Terrassa, prop de Sant Iscle de les Feixes, a. 1077, *Cart. St. Cugat* (II, 352); «in comitatu Barchinone --- afr. E.: in rio de Tapiolas ac in ipso collo de *Olmattello*» (altres afr.: serra de *Olera*, valle de id.; ipsa Palomerola, alodio Olibani de Portello); se suposa al S. de Terrassa segons doc., a. 1040, *BABL* VII, 494; «marina que vocant de *Olmattellos*» a. 1158 (*Cart. St. Cugat* III, 190, amb llocs i noms que més aviat semblen del B. Llobregat).

Un altre *Olmattel* o *Almatell* nom de lloc a Sant Martí de Sobremunt: entre Osona i el Lluçanès. El cognom *Aumatell* és sobretot de cap a Vic (segons el *DAG*), i *AlcM* el troba a quatre pobles d'aqueixa rodalia, si bé també a Bna. (*DAG*) i altres tres llocs del NE. del Princ. *L'Olmattel* de les mencions antigues, en tot cas, prova que és un derivat (dim.) d'*olm*, nom d'arbre; o bé dim. d'*Olmet* 'omeda'.

Aumenara, V. *Almenara Aumera*, V. *Almera Aumeradilla*, V. *Almenarilla*

L'AUMERCA pda. de Miravet (xiii, 83.154) pròxima al riu, pel que recordo: essent així (encara que hi hagi altres etimologies àr. possibles, que detallo en la monografia), crec que ve de l'escar o atracador de les barques de tràfic Ebre avall, i prové de l'ar. *al-márkab* 'vaixell' (especialment el de càrrega): *márkab* és mot